

[Petra Petersen.]

skellige befolkningsgruppers indkomster i tiden 1949—1952. De fremgår af finansministerens økonomiske oversigt, som viser, at det er de selvstændige landbrug, der sammen med andre selvstændige erhverv — samt indkomst ved kapital —, har haft langt den største indtægtsstigning siden devalueringen. Vi har iøvrigt også landbrugsministerens ord for, at landbruget har det „tåleligt“ — og vi ved jo, hvad ordet „tåleligt“ betyder i landbrugsministerens mund. Dette og ikke verdensmarkedets priser må være afgørende for priserne herhjemme.

Medens de selvstændige erhverv og landbrug har haft store indtægter, ligger det helt anderledes med arbejdernes lønninger — det gælder såvel landbrugs- som industriarbejdernes og tjenestemændenes lønninger. Vi finder, det er naturligt, at det arbejdende landbrug får en rimelig løn for det arbejde, der udføres, men vi er modstandere af, at det skal ske på forbrugernes bekostning, samtidig med at regeringen holder sin hånd over f. eks. sikksrederne — forøvrigt i strid med det forlig, de store partier vedtog ved påsketid i fjor. Sikksredernes store indtægtsstigninger — som f. eks. rederiet A. P. Møllers, der fra 43,7 mill. kr. i 1949 i 1950 steg til 54 millioner og i 1951 til 137 millioner — er jo bl. a. sket på landbrugets bekostning. Gennem disse og andre store indtægter mener jeg man bl. a. kan skaffe det arbejdende landbrug dækning for dets stigende omkostninger.

Mit parti kan — som jeg har givet udtryk for — tiltræde forlængelsen af den lovgivning, der betinger de nuværende rugbrødspriser, men vi kan ikke tiltræde den foreslåede forhøjelse af mælkeprisen.

Socialdemokratiets forslag om forlængelse af loven om udførsel af smør samt svin og flæsk støtter mit parti, som jeg her har givet udtryk for.

Må jeg slutte med at sige, at den danske arbejderklasse siden 1945 har gjort sin pligt i retning af at hæve produktionen ganske betydeligt, og arbejderklassen har derfor ret til at kræve en stigende levestandard i stedet for prisforhøjelser, sådan som man ser det i dag, og nedskæring af sin levestandard.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg skal tillade mig at knytte nogle bemærkninger til de fremsatte udtalelser.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen beskæftigede sig navnlig med, hvor vigtigt det var at få priserne i ro. Det kan jeg være fuldstændig enig med ham i. Hvad der står

tilbage, er, hvilke metoder man skal bringe i anvendelse i så henseende. Det kneb mig imidlertid lidt at få det til at hænge sammen med de udtalelser, som det ærede medlem fremsatte, idet han gjorde gældende, at de, der har fået lønstigninger i foråret, vil have vanskeligt ved at forstå det rimelige i, at de lønforbedringer, de nu virkelig har fået, skulle forsvinde. Den udtalelse er det stærkeste vidnesbyrd om, at priserne netop ikke er blevet holdt i ro på alle områder, men at der tværtimod har fundet store prisstigninger sted til ugunst for landbruget, det erhverv, som man mener fortsat skal bære en fortrinspart af byrderne. Jeg kan i den forbindelse henvise til, hvad jeg udtalte forleden dag, at jeg finder det ikke alene urimeligt, men det er også umuligt for en enkelt befolkningsgruppe at påtage sig den opgave alene at fastholde priserne på det niveau, man nu engang ønsker de skal ligge på, altså på et stabilt niveau.

Med hensyn til det ærede medlems betragtninger om mælkeordningen kan jeg godt være enig med ham i, at det efterhånden er blevet lidt indviklet, og det skulle glæde mig, om vi i udvalget kunne forenkle det noget og kunne gøre det sådan, at vi i det væsentlige kunne holde omkostningerne på det hidtidige niveau.

Hvad angår spørgsmålet om bagerimøllerne og den billigørelse, som det er formålet at tilstræbe på det område, er det rigtigt, som det ærede medlem antydede, at vi ved at tage møllerne med ind i gennemsnitsberegningen tilstræber en billigørelse. Vi kan måske i udvalget nærmere fastlægge de retningslinier, efter hvilke det skal finde sted.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf beskæftigede sig med tilskudslovgivningen som helhed og fremsatte nogle bemærkninger om det ønskelige i at få den afviklet. Det kan jeg være enig med det ærede medlem i er et prisværdigt formål at sætte sig. Jeg skal også indrømme, at det er en meget beskedent begyndelse, vi har gjort. Formålet med regeringens oplæg har dog været at få afviklet nogle af de ordninger, vi har kendt i de sidste år; men jeg tror, man vil være enig med mig i, at det ikke vil være gørligt at tage det skridt på een gang; jeg kan iøvrigt være enig i, at man må videre frem i den retning. Det er jo meget store beløb, det drejer sig om; det tilskud til rugbrød og mælk, som er foreslået i det lovforslag, vi beskæftiger os med, vil komme til at andrage et beløb i omegnen af 120 mill. kr.

Jeg påhørte med stor interesse det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s tale